

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“ (1 Jn 4, 8)

Prvý Jánov list sa obracia na kresťanov z komunity v Malej Ázii a povzbudzuje ich k obnoveniu vzájomného spoločenstva, pretože ich rozdeľovali rôzne učenia. Autor ich nabáda, aby mali na pamäti to, čo im bolo ohlasované „od počiatku“ kresťanského zvestovania, a opakuje, čo prví učeníci videli, počuli a čoho sa vlastnými rukami dotýkali, keď žili s Pánom, aby aj táto komunita mohla byť v spoločenstve s nimi, a tak aj s Ježišom a s Otcom¹.

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“

Autor sa snaží pripomenúť podstatu prijatého zjavenia a zdôrazňuje, že v Ježišovi nás Boh miloval ako prvý tým, že do dôsledkov prijal ľudskú existenciu so všetkými jej obmedzeniami a slabosťami.

Na kríži Ježiš na vlastnej koži zakúsil naše odlúčenie od Otca. A tým, že dal celého seba, uzdravil ho láskou, ktorá nepozná hranice ani žiadne podmienky. Svojimi slovami a životom nám ukazoval, čo je láska.

Z Ježišovho príkladu môžeme pochopiť, že skutočne milovať si vyžaduje odvahu, úsilie aj riziko, že budeme musieť čeliť protivenstvám a utrpeniu. No ten, kto takto miluje, má podiel na Božom živote a zakúša jeho slobodu a radosť zo sebadarovania.

Keď budeme milovať tak, ako Ježiš miloval nás, oslobodíme sa od egoizmu, ktorý nám zatvára dvere do spoločenstva s bratmi a s Bohom, a môžeme toto spoločenstvo zažiť.

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“

Poznať Boha, toho, ktorý nás stvoril a ktorý pozná nás a najhlbšiu pravdu o všetkých veciach, bolo vždy vrúcnou, možno aj nevedomovanou túžbou ľudského srdca.

Ak je on láska, a my budeme milovať tak ako on, môžeme niečo z tejto pravdy pocítiť. Môžeme rásť v poznaní Boha, pretože v podstate žijeme jeho život a kráčame v jeho svetle. Toto všetko sa v plnosti realizuje, keď je láska vzájomná. Ak sa totiž navzájom milujeme, „Boh zostáva v nás“². Podobne ako keď sa spoja dva elektrické póly, rozsvieti sa svetlo, ktoré osvetľuje všetko okolo nás.

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“

---

¹ Porov. 1 Jn 1, 1-3.

² Porov. 1 Jn 4, 12.

Svedectvo o tom, že Boh je láska, hovorí Chiara Lubichová, je „veľkou revolúciou, ktorú sme dnes povolani ponúknuť modernému svetu v extrémnom napätí“, rovnako ako ju „prví kresťania ponúkali vtedajšiemu pohanskému svetu“³.

Ako na to? Ako žiť v tejto láske, ktorá pochádza od Boha? Tým, že sa od jeho Syna naučíme vnášať ju do života, najmä „(...) v službe bratom a sestrám, najmä tým, ktorí sú okolo nás, počnúc obyčajnými vecami, tými najjednoduchšími službami. Snažme sa napodobňovať Ježiša vo všetkom, čo to môže zahŕňať, budeme ich milovať ako prví, budeme odpútaní od seba a prijímať všetky kríže.

Nepotrvá dlho a týmto spôsobom aj my dospejeme k tej skúsenosti s Bohom, k tomu spoločenstvu s ním, k tej plnosti svetla, pokoja a vnútornej radosti, ku ktorým nás chce Ježiš priviesť.“⁴

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.“

Santa často navštevovala katolícke zariadenie pre starších ľudí. „Jedného dňa spolu s Robertou stretli Alda, vysokého, veľmi kultivovaného a bohatého muža. Aldo vrhol na obe mladé ženy pochmúrny pohľad a opýtal sa: „Prečo sem vlastne chodíte? Čo od nás chcete? Nechajte nás v pokoji zomrieť!“ Santa nestratila duchapřítomnosť a odvetila: „Chodíme sem kvôli vám, môžeme spolu stráviť pár hodín, spoznáme sa a môžeme nadviazať priateľstvo.“ (...) Chodili tam naďalej a Roberta pokračuje: „Ten muž bol mimoriadne uzavretý, veľmi sklúčený a nebol veriaci. Jedine Santa sa s ním podarilo zblížiť a vďaka mnohým hodinám láskavého počúvania nájsť si miesto v jeho srdci.“ Modlila sa za neho, jedného dňa mu darovala ruženec a on ho prijal. „Neskôr sa Santa dozvedela, že keď Aldo zomieral, vyslovil práve jej meno. Bolesť z jeho odchodu zmierňoval fakt, že zomrel pokojne, držiac v rukách ruženec, ktorý mu darovala.“⁵

Spracoval Silvano Malini a tím Slova života

---

³ Chiara Lubichová *Conversazioni*, spracoval M. Vandeleene (Opere di Chiara Lubich 8/1); Città Nuova, Rím 2019, s. 142.

⁴ Chiara Lubichová, Parola di Vita, máj 1991, tiež v *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Rím 2017, s. 477.

⁵ P. Lubrano, *Un volo sempre più alto. La vita di Santa Scorese*, Città Nuova, Rím 2003, s. 83-84.